

תת"ע 10345/10/20 - אמיר ניב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 10345-10-20 מדינת ישראל ני ניב
תיק חיזוני: 14122121149

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבחן	אמיר ניב
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין שניtin בהיעדר המבוקש ביום 23.12.20 (להלן: "פסק דין").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבוקש בעבירה של נהייה בנסיבות העולה על המותר ונגזר עליו קנס בסך 1,100 ₪.

3. ב"כ המבוקש טען כי המבוקש הגיע בקשה להישפט אשר התקבלה אצל המשיבה. טען כי המבוקש לא קיבל כל הודעה על קיום הדיון, ולא הומצאה לו הודעה בעניין דבר דואר המועד לו. טען כי המבוקש אינו נמנע מתקבלת דבר דואר רשום שדבר קיומו הודע לו. טען כי באישור המסירה סומן אמן כי פרט הדואר "לא נדרש", אך לא הובאה כל ראייה כי המבוקש קיבל לכתובתו הודעה על דבר דואר רשום ולא צוינו באישור פרטי הדואר ועל כן אין לראות בו אישור מסירה כדין. טען כי משבקשת המבוקש להישפט התקבלה והוגש כתוב אישום, היה על בית המשפט אליו הוגש כתוב האישום לשלווח אליו את הזמן לדין. זמן זה נקבע בהתאם להוראות החוק, וכי בנסיבות אלה אין למשטרת ישראל סמכות להזמין נאשם לדין. טען כי חומר הראיות כה חסר עד כי הוא כשלעצמם מוכיח כי הפעלת מכשיר מדידת המהירות המשטרתי לא הופעל כראוי ובהתאם לנוהלי אגף התנועה במשטרת ישראל. טען כי הותרת פסק דין על כן תגרום למבוקש עיוות דין וביקש ליתן לו יומו בבית המשפט.

4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשתו.

5. לאחר ששלמתי טענות המבוקש וחרף היעדר תגובה המשיבה החלטתי לדוחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התיאצבותו לדין או גרימת עיות דין כמפורט מהתורת פסק הדין על כנו (ראו בندון: רע"פ 01/9142 **איטליה נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאנטי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקיים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנTEL להוכיח כי לא קיבל את הודעה מסיבות שאין תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 14/8626 **סמאра נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

8. מאישור המסירה עולה כי הזימון לדין נשלח לכתוותו של המבקש וחדר בצדון "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה דין גם ללא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שકמה חזקת המסירה. המבקש לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. יציין כי באישור המסירה מופיעים תאריך, שם הדואר וחתימתו ובנסיבות אלה אני סבורה כי מדובר במסירה כדין.

9. טענות ב"כ המבקש כי הזימון אינו כדין מאחר שנשלח על ידי משטרת ישראל ולא על ידי בית המשפט, אין עלות בקנה אחד עם הוראות חוק סדר הדין הפלילי ותקנות סדר הדין הפלילי בעניין זה. יפים לעניינו הדברים כפי שנקבעו ע"י ס. הנשיא כב' השופט קרצבום, בתת"ע (חיפה) 18-02-8700 **תאופיק נ' מדינת ישראל** (27.11.19):

"סעיף 230 לחוק קובע כי מי שהודיע על רצונו להישפט: "**תישלח לו הזמנה למשפט בתוק שנה...**". אין בסעיף 230 כל קביעה לפיה ההזמנה צריכה להישלח דווקא על ידי בית המשפט. גם מעין בתקנות (סימן ד' סדרי אישום והמצאת מסמכים) אין למוד על כך שהמאמינה אינה רשאית לזמן את הנאשם לדין. הנפק הוא, מקרים מסוימים ניתן ללמידה שלמשטרה ניתנו סמכויות בהקשר זה. סעיף 38.(א) לתקנות מותר לשוטר למסור לאדם הזמנה למשפט בעבירות קלות, למעט בעבירות קנס. סעיף 43 לתקנות קובע כי הזמנה למשפט בעבירות מסווג ברירת מышפט תומצא לנאים לפי טופס 8ב שבתopsisת, ואין בסעיף כל הוראה אשר אוסרת על המאמינה לזמן את הנאשם לדין. סעיף 44ב. לתקנות קובע כי: "**הומצאה הזמנה למשפט לפי סימן זה, יוגש עותק ממנה לבית המשפט שהנאשם הזמן להתייצב לפניו.**" מלהון הסעיף ברור, כי המחוקק היה ער לעובדה שהזימון לדין אינו מבוצע על ידי בית המשפט, ובהתאם קבע כי יש להגיש עותק ממנו לבית המשפט". (הדגשות במקור, ר.פ.).

10. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה ממשיות ובמכלול הנסיבות איini סבורה כי הורתת פסק דין על כנו תגרום לו עיות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם העונשה הנהוג לעבירה מסווג זה.

לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחתה.

.11. בשים לב לדחית התביעה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

ה המבקש ישלם הקנס האמור בגין הדיון עד ליום 2.5.21.

.12. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ב' אייר תשפ"א, 14 אפריל 2021, בהעדך
הצדדים.